Նորա թուրը, ուժգին հարուած մի տուաւ Աշլիկի վզին, որ անշունչ գետին փռուեցաւ:

Դարձաւ քրդերուն պոռաց:

—«Լօ, լօ, քրդեր, աղէկ իշկէք, ձեր կատուն լէ պտի չը մօտկնայ ընտրայ ջանտկին. . .» ասաց, թողեց գիւղն, գնաց:

Քրդերն, որ 150 վրան կային, տեսան որ՛ք բանը վատի պիտի գնայ, վրաններն արձակեցին, բարձան անցան Բինկէօլ:

Յակոյի ցեղը այժմ կէօկչայ է. Նորա հարստութիւնը, հիւրասիրութիւնը, և քաջութիւնը ցմիշտ կը պատմուի Բագրևանդայ և Բասեանի մէջ:

Յակէի ծովացեալ հարստութիւնը, որ ժողովրդեան բերնին մէջ ստեղծած էր «Յակէի թունդրայ մէջ գմէշ կը զփռնէր, ընդրա մայլն հաստ չգէր:»

ԱԲՈՒՋԷԹ.—Շատ անգամ այս գիւղիս վրայ լսած էի թէ հնութիւններ կան, 1884 օգոստոս 27-ին մեկնեցայ տեսնելու: Մի օր Ջէտկան գիւղն մնացի, հետևեալ առաւօտեան զով պահուն բարձրացայ քանի ընկերներով դէպի արևմտեան զառիվերն՝ 2 ժամու չափ միշտ մերձ գնալով Կարնոյ Ճանապարհին, Ճանապարհէն բաժնուելով 1/2 ժամու չափ ի հարաւ արևմուտս փոքրիկ ձորակի մի մէջ տեսանք Աբուզէթ գիւղն, որ 10-ի չափ քուրդ տներէ բաղկացեալ է և տեսանք բերդն, որ գիւղի արևմտեան հարաւն բարձրացած մեծ քարայլերան մի գագաթան վերայ կառուցուած է: Հարցուցինք ռիսբէին տունը. իջևանեցանք, մեր ձիանքը կապեցինք, հանգստացանք:

Գիւղի մէջ մի քիչ շրջեցայ, տեսայ բազմաթիւ